

let, at en Toldnedsættelse ikke vilde kunne hemme den i nogen nævneværdig Grad. Men er dette Tilfældet, beror det paa en fuldstændig Fejltagelse. Det ligger ligesom i Sagens Natur, at den Genfødelsskamp, som et lille Lands i de sidste 40 Aar fremvoksede Industri maa føre med store Nabolandes gamle Industri og rodfæstede Kapitalmagt, har frembudt de største Vanskeligheder og fremdeles frembyder saadanne, alt som vor egen Industri — efter at have bemægtiget sig sit eget Marked for de simple Kvaliteters Vedkommende — gaar over til at optage Kampen med Udlandet paa de finere og kostbarere Kvaliteters Omraade. Netop paa et saadant Tidspunkt bør Toldbeskyttelsen ikke nedsættes, idet den jo udgør et procentvis langt svagere Værn for de finere end for de grovere Varer.

Der er under de talrige Toldlovbehandlinger fremskaffet saa stort et Materiale til Belysning af det her anførte, at vi ikke skulle trætte med paa ny at anføre lange Rækker af Tal i dette Øjemed. Vi skulle nøjes med paa dette Punkt i vor Fremstilling at lade Hørholm Klædefabrik tale. Denne Fabrik giver gennem nedestaaende Oplysninger en Forestilling om, hvorledes dansk Industri maa arbejde sig frem, og hvad de foreslaaede Toldnedsættelser ville betyde for dennes Arbejde:

„I Forstaaelsen af, at det paa vort stærkt begrænsede Marked gælder om at naa til den størst mulige Produktion i specielle Kvaliteter for overhovedet at kunne imødegaa Konkurrencen fra Udlandet, have vi bragt betydelige Ofre — saavel personlige som pekuniære — for at fremstille særegne Kvaliteter. Og vi tør sige, at vi netop paa dette Omraade ere naaede saa vidt, at der er Udsigt til at opnaa et, dog endnu kun beskedent, Udbytte af vore Bestræbelser. For en enkelt Vares Vedkommende — fabrikeret af indførte Kamgarner til en Told af 4 Sk. pr. Pund — ville vi saaledes i indeværende Aar opnaa det efter vore Forhold ret betydelige Salg af ca. 45,000 Alen, et Salg, der Alen for Alen er fravristet Udlandet, og som kun har været opnaaeligt derved, at vi have indrettet os paa først at tage en Avance, naar der forelaa et tilstrækkeligt stort Salg. Nu have vi endelig et nogenlunde konstant Marked for denne Vare og en deraf resulterende Avance, der dog, som berørt, kun er beskedent, idet vi stadig maa sælge Varer billigere end den tilsvarende Vare fra Udlandet.

Øg her have vi et af de Tilfælde, hvor det er let paaviseligt, at den tilsyneladende ringe Toldnedsættelse, som udenforstaaende mulig ville tro er meget taalelig, spiller en væsentlig Rolle for Varens Fabrikation. Varen vejer 75 Kvint pr. Alen, og Tolden foreslaas nedsat (efter 4 Aar) fra 66,7 til 55 Øre pr. Pund, altsaa en Nedsættelse af ca. 9 Øre pr. Alen. Men denne Nedsættelse vil være ensbetydende med, at Salget og Fabrikationen af denne Vare ville umuliggøres; thi vi have ikke opnaaet en Avance, der tillader os at gaa 9 Øre længere ned i Prisen.

Vi vide selvfølgelig, at det er vanskeligt at overbevise Ikke-Fagmænd om slikt; det er jo saa let at sige, at 9 Øre paa en Alen Klæde ikke gør saa meget; men for denne enkelte Vares Vedkommende vil Nedsættelsen svare til 3,780 Kr. for os om Aaret, og paa den anden Side vil Nedsættelsen utvivlsomt ikke gavne Publikum. Til en Herreklædning af denne Vare medgaar der 5 Alen, og den almindelige Detailpris for den færdige Klædning er ca. 55 Kr. Det har da sikkert ingen Rimelighed at forudsætte, at den foreslaaede Toldnedsættelse — 45 Øre —, som ikke andrager 1 pCt. af Klædningens Salgsværdi, vil komme Forbrugerne til gode gennem Afslag i Prisen, medens vi med overbevisende Tydelighed se, at alle vore Bestræbelser og alle vore Ofre have været forgæves.

Noget lignende vil gøre sig gældende med Hensyn til en anden Vare, der fabrikeres af Garn, som vi selv spinde, og som har en Vægt af 68 Kvint pr. Alen. Nedsættelsen vil her blive lidt mindre, nemlig ca. 8 Øre pr. Alen; idet Varen anvendes hovedsagelig til Damekostumer og der til et saadant medgaar ca. 6 Alen, vil det ses, at Nedsættelsen ej heller her andrager blot 1 pCt. af det færdige Kostumes Salgpris. Forholdene ville altsaa ogsaa her stille sig paa lignende Maade som nys berørt, og af denne Vare have vi forceret Salget saaledes, at den i Aar vil vise et Salg af ca. 50,000 Alen, hvilket vil sige, at Nedsættelsen alene her vil svare til ca. 4,000 Kr. aarlig.

Disse Eksempler turde klart belyse, hvor uheldigt den foreslaaede Toldnedsættelse vil virke. Det turde da være indlysende, hvor uretfærdigt og uforsvarligt det er med et Slag at knuse saadanne Resultater af dansk Foretagelsesaand paa det industrielle Omraade, naar der er overvejende Sandsynlighed for, at ikke en eneste Øre